

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 89.)

89.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1891, tycząca się obowiązkowego próbowania wszelkiej broni palnej ręcznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Wszelka broń palna ręczna, w krajach tutejszych wyrabiana, jakiegokolwiek kalibru i wymiaru, zanim wejdzie w obrót (§. 5), powinna być poddana zbadaniu w zakładzie probierczym urzędowym („Urząd probierczy“) celem przekonania się o jej wytrzymałości.

Toż samo tyczy się broni palnej ręcznej, wprowadzonej do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, o ile nie jest opatrzona zagranicznymi cechami próby, uznanymi za równe krajowym. Które cechy zakładów probierczych zagranicznych uważane być mają za równe krajowym, postanowione będą drogą rozporządzenia.

§. 2.

Miejsca, w których istnieć mają zakłady probiercze urzędowe, oznaczone będą drogą rozporządzenia.

§. 3.

Co się tyczy postępowania przy wprowadzaniu broni palnej, jakoteż przy próbowaniu broni palnej wprowadzonej i w kraju wyrobionej, co się tyczy stępla, który po każdej próbie ma być na broni wyciśnięty, oznaczania kalibru i kładzenia innych znaków, jakoteż co się tyczy taks, które za wykonanie próby w zakładzie probierczym mają być płacone, odnośne postanowienia wydane będą drogą rozporządzenia po wysłuchaniu komisji z biegłych złożonej, którą powoła ministerstwo handlu.

§. 4.

Zrobione będą po trzy typy każdego stępla w zakładach probierczych używanego i jeden z nich złożony zostanie w ministerstwie handlu, drugi u właściwej Władzy administracyjnej krajowej; trzeci zachowywany będzie w zakładzie.

Podrabianie lub fałszowanie stępli urzędowych podpada pod §. 199, lit. d) kodeksu karnego.

§. 5.

Fabrykanci lub handlarze, jakoteż osoby przez nich zatrudniane, którzy sprzedają, rozsyłają lub trzymają na sprzedaż broń palną ręczną, co do której obowiązkowi w §. 1 wyrażonemu nie było w sposób przepisany zadosyć uczynione, stają się winnymi przekroczenia i mają być karani według postanowień ustawy przemysłowej.

W podobny sposób karać należy, gdy kto sprzedaje, rozsyła lub trzyma na sprzedaż broń palną ręczną nie tego samego kalibru, który jest na broni podany. Gdyby przez naprawę starej strzelby kaliber się powiększył, trzeba poddać strzelbę nowej próbie.

W pierwszyn równie jak w drugim przypadku Władza przemysłowa ma broń taką skonfiskować i zarządzone będzie z urzędu na koszt strony wypróbowanie według przepisów ustawy.

Jeżeli próba wypadnie pomyślnie, należy broń zwrócić fabrykantom lub handlarzom, w przeciwnym zaś razie uczynić w sposób stosowny niezdatną do użytku.

§. 6.

Przestrzeganie ustawy niniejszej należy do Władz przemysłowych, które posługiwać się mają radą przyboczną złożoną z biegłych.

Gminy obowiązane są udzielać w tym względzie Władzy przemysłowej na żądanie stosownej pomocy.

§. 7.

Co się tyczy broni palnej ręcznej do uzbrojenia wojska w krajach tutejszych lub za granicą przeznaczonych, próbowanie jej przez osobne komisje zawodowe wojskowe ma ten sam skutek, co próbowanie w myśl postanowień ustawy niniejszej wykonane.

§. 8.

Broń palna, która w chwili, gdy ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, była już w użyciu, podlega postanowieniom niniejszej tylko w tym przypadku, gdy później kaliber będzie zmieniony lub strzelba

z przodu nabijana, przerobiona zostanie na odtłocową.

Fabrykanci i handlarze broni palnej obowiązani są zapasy broni, owej chwili w ich posiadaniu będące, o ileby broń ta nie była już opatrzona ograniczonymi cechami próby, uznanymi za równe krajowym, poddać w przeciągu roku urzędowemu zbadaniu i ostępowaniu (ostępowanie zapasu).

Czynność ta urzędowa ograniczać się będzie zwyczajnie do obejrzenia broni palnej i tylko w razie potrzeby wykonywana będzie próba strzału; poczem broń uznana za bezpieczną, będzie stęplem odbycie próby potwierdzającym (stęplem do zapasu) opatrzona.

Ci fabrykanci lub handlarze, u których po upływie powyższego terminu broń palna podlegająca opatrzeniu stęplem do zapasów ustanowionym, znaleziona będzie bez tego ocechowania, karani być mają według postanowień ustawy niniejszej.

§. 9.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu, spraw wewnętrznych, oświecenia i skarbu.

Przewidziane w §. 7 badanie przez osobne komisje zawodowe wojskowe należy do wspólnego ministerstwa wojny.

Wiedeń, dnia 23. czerwca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.